

SANT JORDI 2010

Trepitges les llambordes
amb una inusitada
energia, clareja.
Saps que és prompte, i penses
regala'm aquest dia.
Somrius perquè ho esperes
perfumat suaument
l'olor de primavera
i ja arribo; i el pètal
que esclata, Campaneta!
Passen anys, tot és nou
dues roses poncelles.
Té, que són per a tu:
- moltes gràcies, princesa!

Manel Albiol (Sant Jordi 2010)

L' ESCOLA

A l'escola juguem
i també treballem.
No podem parlar
i hem d'escoltar.

La senyoreta
ensenya a fer llibreta.
Quan marxem agafem la maleta
i també la carpeta.

Joan Arnau Jutglar Bonet
1r A Primària

EL TREN

Ahir vaig somiar
que volia viatjar.
Pel camí vaig conèixer
una fada que va aparèixer.
La fada es deia Maria Pilar
i li agradava molt viatjar.
L'endemà em va posar un nom
dalt d'un pont.
Jo em vaig posar molt contenta
i vaig comprar una casa en venda.

Anna Vernet Ciurana
1r A Primària

LA MARIA

La Maria compra una carpeta
i dins hi troba una llibreta.
Quan obre la llibreta hi surt una etiqueta.
I a l'etiqueta hi diu:
Bon dia Maria! Quina alegria de dia!

Quim Aldosa Arjó
1r B Primària

EL NIL

Quan arribi el mes d'abril
el Nil marxarà al Brasil.
Anirà al zoo amb ferrocarril
i allí veurà un cocodril.
Amb els diners que li sobrin
es comprarà un pernil i un jersei de fil.

Marc Ferré Gabarró
1r B Primària

LA MEVA MASCOTA

Jo volia un gatet
petitet i entremaliadet.
Després de tant demanar,
el meu pare me'l va comprar.
Era una gateta petiteta
i de nom li vaig posar Luleta.
Uns dies després pel carrer passejant
una altra gateta em vaig trobar
i de nom Nineta li vaig posar.

Iciar Oltra Andràdez
2n A Primària

EL MEU PATUFET

Un dia vam anar a passejar
i els pares un conill em van comprar.
Dins una gàbia el vam posar
i al jardí sortia a jugar.
De vacances havíem d'anar
i a la masia el vam deixar.
L'avi em va trucar
i em va dir que el conill m'havien robat.
Pobre Patufet, ara on deu estar?
Potser algú ja se l'ha menjat!

Ona Bascuñana Pasalaigua
2n A Primària

LA PRIMAVERA

A la primavera hi ha camps plens de flors,
tot està ple de vius colors
i els ocells canten boniques cançons!

Si vaig d'excursió a la muntanya
al llac pesco peixos amb la canya.
Vaig pels camps florits
passejant-me per aquí i per allà
i em diverteixo jugant amb el meu germà.

Roser Miquel Mitjans
2n B Primària

BUB BUB

El meu gos es diu Bub Bub.
Quan vol sortir al carrer
bub bub acostuma a fer.

Tenia una amigueta,
però pobreta estava malalteta.

Un dia al veterinari va anar
i ja no va tornar.

El Bub Bub sense amiga s'ha quedat
i ara juga amb un gat.

Adrià Ibáñez Garcia
2n B Primària

UNA AMIGA MOLT BONICA!

La meva amiga és molt bonica i divertida,
sempre juguem juntes
i em fa moltes preguntes.

Mai no ens barallem,
sembrem àngels que callem,
i si ens fan enrabiari,
ens faran barallar.
Nosaltres, no ho volem,
i mai no ho farem,
i sinó, després ens perdonarem.

A la classe callem i treballeu,
i si ens fan posar en problemes,

nosaltres seguim fent poemes.

Mai no ens hem enfadat,
així és la nostra amistat!

Martina Papiol Bardi
3r A Primària

EL MEU GOS

El meu gos es diu Tuck
i és molt poruc.
M'agrada jugar amb ell
encara que em mossegui el cabell.

Com que hi ha molta neu,
ell baixa amb trineu
per les muntanyes del Pirineu.

Dorm molt al seu llit
com si fos un nen petit.
Sé que encara és un cadell,
però de vegades, m'estira molt fort el canell.

Jo me l'estimo molt
i no el deixaria mai sol
ni que volgués anar a fer un volt.
El Tuck és Menut
i bastant pelut.

Marina Domingo Carreras
3r A Primària

PRIMAVERA

La primavera ha arribat
i el sol surt més aviat.

Els arbres broten,
les flors surten
i les orenetes volen.

L'ambient és d'alegria
ja comença la fantasia!
Tot és ple de colors
i de bones olors.

Marta Babot Díaz
3r B Primària

EL DRAC

El drac és ferotge,
el drac és taronja,
no té taques,
però té escames.

El drac exclamatiu,
el drac venjatiu,
el drac pot volar
i pot caminar.

Viu dins d'una cova
i no porta roba.
Li agrada menjar
un bou i un senglar.

Va estar tan espantat
que es va fer a sobre les seves necessitats,
i així va ser com el gat Bernat
no va tornar a anar més al mercat.

Marc Vidal Hernández
3r B Primària

LES FRUITES

De fruita n'hi ha tot l'any :
de l'1 de gener fins a Cap d'any.

A l'hivern, taronges i mandarines
que agraden a totes les padrines.

També tenim llimones
que agraden a totes les mones.

A la primavera les cireres
són les fruites primeres.

Vermelles i rodonetes,
se'ns desfan a les dentetes.

A l'estiu tota cuca viu
i dins el préssec el cuc fa el seu niu.

També és temps de menjar meló
que diuen que és el millor.

Kheira Manel Naceur
4t A Primària

EL MEU GAT

El meu gat és blanc
i té cua de drac gegant.
Té uns bigotis tan llargs
que sembla un lleó de veritat.

Quan el meu gat acaba de menjar
dues o tres hores se'n va a dormir.

Quan jo vaig a dinar
el meu gat es desperta ja ben tip.

Quan és l'hora de sopar
el meu gat vol tornar a menjar.

Li donem peix, diu que no.
Li donem carn, diu que sí.
Segur que un gat tan eixerit
no ha tastat mai el peix fregit?

David Muñoz López
4t A Primària

LA MEVA MARE

Des del dia que vaig néixer
vaig tenir moltes ganes de conèixer-te :
m'has cuidat,
m'has alimentat,
m'has respectat,
m'has estimat...
i no et vull perdre mai.

Quan vaig fer un any
estava tan contenta que fossis allà...
Quan em donaves el dinar,
encara que no m'agradés
em feies tantes coses perquè mengés...
Ara que sóc gran
em toca espavilar.

T'escric aquest poema,
és el meu regal.

Clàudia Solé Ratia
4t B Primària

EL DIJOUS

Per començar, pati
i després de Medi
una bona classe de Català
abans de dinar.

Amanida de pasta
i poma ensucrada
per menjar.

Sopa de bacallà per sopar
i Polònia per acabar.

Tot dormint i dormint
amb el control de català
que tenia l'endemà vaig somniar.

Teresa Flavià Grases
4t B Primària

A L'AMIC QUE HA MARXAT

L'amistat no es pot tocar ni veure,
s'ha de sentir amb el cor i l'esperit.
Quan veus que un amic se'n va,
tu et poses a plorar.

L'esperes i l'esperes
però saps que no tornarà.
Ara allà serà més feliç
i tindrà nous amics.

Potser un dia et vindrà a visitar,
et farà un petó, una abraçada i ja està.
L'endemà ja no hi serà
i un bon record per sempre et quedarà.

Eudald Forès Civit
5è A Primària

PROVA D'AMISTAT

L'amistat és una fantasia
i tota una alegria.

Tenir amics és el millor,
no te'ls deixis perdre,
No tenir amics fóra pitjor.

Si tens un bon amic
fes el possible per fer-lo feliç.
No te'n penediràs.

L'amistat és una alegria
i tota una fantasia.

Laia Álvarez Bonet
5è A Primària

EL COLOM DE LA PAU

M'agradaria ser el colom de la pau,
per poder moltes persones guarir,
ajudar els que pateixen guerres
i que no paren de sofrir.

M'agradaria ser el colom de la pau
per poder ajudar
totes aquelles persones
que no tenen menjar.

M'agradaria ser el colom de la pau
per poder fer entendre a tothom
que la guerra no té sentit
i que el que val és l'amor.

M'agradaria ser el colom de la pau
per salvar els més necessitats
dels terratrèmols i la pobresa,
de la fam i la violència.

M'agradaria ser el colom de la pau
per poder donar-ho tot
als pobres i als rodamóns
perquè així visquin millor.

Maria Jacobs Albertón
5è B Primària

ELS PÈTALS D'UNA ROSA

L'amistat
no és pas ser envejós
ni tampoc barallar-se:
és estimar-se l'un a l'altre.

L'amistat
és com el conjunt de pètals d'una rosa:
un pétal per a l'amor,
un altre per al respecte,
un per a la confiança
i un per a la paciència.

La rosa
ja no té més pètals:
ja tots s'han dit,
ja tots s'han sentit.

Anahí Cristina Basantes Jacôme
5è B Primària

L'AMISTAT

L'amistat és més que posar bona cara,
que posar bona cara davant l'amic;
l'amistat és compartir
l'amistat és comprendre
l'amistat és ajudar
però sobretot l'amistat és estimar.

L'amistat et regala sentiments,
sentiments d'alegria, emoció...
però de vegades també et regala
patiment, llàstima i decepció.

Val la pena conservar l'amistat,
perquè et dóna moments únics,
aquests moments que mai no oblidaràs
i que amb tu sempre portaràs.

Hi ha amics de veritat?

-Sí...

Els sempre estan al teu costat,
estan al teu costat sempre,
sempre que els necessites.
Jo tinc molts amics.
Però, de veritat ben pocs.

Sabrina Fernández Frias
6è A Primària

EL NOSTRE PLANETA

El nostre Planeta no podem abandonar,
sempre més l'hem de cuidar, mimar i conservar.

Ell sempre tot ens ho ha donat
i ara nosaltres li hem d'agrair i tornar.

- Ell s'està desgastant!
- Però ningú no se n'està adonant?
- O potser a molts tant els és...
- Tothom sembla feliç com un anís!!

Ningú no s'adona del perill,
però si fem malbé i malbé el nostre Planeta,
mai més no tornarà a ésser igual
i cap remei cercarem.

Tots i cadascun de nosaltres,
tenim una obligació.
Fer del nostre planeta
per tots els segles,
El lloc meravellós.

Pablo Baraza Torrijos
6è A Primària

L'AMISTAT

L'amistat és una joia,
una joia
que no es pot comprar.

L'amistat és alegria,
compartir i respectar.
No és hipocresia,
mentida i falsedat.

L'amistat és una joia,
una joia
que s'ha de cuidar.

L'amistat és molt bonica,
ens ajuda a millorar.
No és considerar-te única,
és tota la humanitat.

L'amistat és una joia,
una joia
que tu m'has ensenyat.

L'amistat és la meva amiga,
que està aquí al costat.
Però, si estigués a l'altra fila,
També em sabria escoltar.

L'amistat és una joia,
Una joia
Que no es pot comprar.

LES ESTRELLES

Quan et sents sola
en la fosca nit,
les estrelles
són dolça
companyia.

Deixo la ment en blanc
i imagino que estic a dalt del cel
i brillo com elles.
Des de dalt puc observar tothom
i experimentar amor, rancúnia, felicitat...

En despertar m'aixeco contenta
pel bonic somni que he somniat
i penso:
demà les estrelles em tornaran a acompanyar.

Júlia Figuerola Pámies
6è B Primària

EN JORDI

En Jordi era un noi a qui agradava jugar amb l'ordinador i amb les consoles, però també li agradava fer esport: futbol, bàsquet... El que millor feia, però, era muntar a cavall.

Un dia va quedar amb els amics de l'hípica per anar a fer un tomb amb el cavall. En Jordi era al·lèrgic a la resina dels pins i va haver de parar i baixar del cavall ja que havia fregat les branques d'un pi. Quan s'havia netejat, es va adonar que els companys havien continuat fent la ruta. Com que el sol s'estava ponent, va decidir refugiar-se en una cova ja que sabia que, si es feia fosc, no trobaria el camí per tornar a casa.

Ja havia lligat el cavall i s'havia posat còmode per poder passar la nit. Llavors... Ostres! Quin ensurt! Una cosa li va grunyar a l'orella i, encara que semblava molt irreal, de la foscor en va sortir un drac d'aquells que a les pel·lícules es mengen les princeses.

En Jordi no es podia moure de tan espantat com estava. No es podia creure el que veia. D'on havia sortit un drac com aquell? Llavors va pensar que, per acabar de ser una història irreal del tot, allí només hi faltava una princesa. Tot va ser tenir aquest pensament i... Flash! Apareix una princesa del no res.

La pobre noia plorava i suplicava ajuda ja que no volia ser devorada pel drac. En Jordi no tenia ni idea de què fer i va provar d'esmunyir-se. Però el drac va ser més ràpid que ell i d'un salt se li va plantar al davant. Obria la boca tot rugint i traient foc. En Jordi estava tant o més esgarrifat que la princesa.

I llavors li sonà el mòbil. El drac va fer un rugit eixordador, es tapà les seves grandioses orelles i va fugir comes ajudeu-me.

Quan es va fer de dia, en Jordi va acompanyar la princesa cap al seu poble. A mig camí es va trobar un gran roser dins d'un bassal de sang. Ell va collir una rosa, la va netejar i la va regalar a la preciosa noia. En arribar al poble tothom deia que havia arribat un cavaller damunt d'un cavall blanc. El cavaller Sant Jordi!

Els habitants del poble li van ensenyar el camí de tornada a casa. Tenia ganes d'arribar i posar-se a descansar. Ja en tenia prou d'aventures!

L'ALBA

L'Alba s'aixeca tota feliç,
molt somrient s'aixeca del llit,
va a l'escola d'un poble petit,
un poble estrany i alhora bonic.

L'Alba té una mirada brillant,
ofereix un somriure gegant,
està bé cada cosa que fa,
és la millor companya que hi ha.

Potser ella algun dia faltará,
potser ens haurem de separar,
però jo no la vull oblidar,
vull recordar la seva amistat.

Quan ja siguem grans tots els companys,
i recordem els jocs d'aquells anys,
als nostres fills haurem d'explicar,
els bons moments que junts vam passar.

Ara l'Alba no sé on deu estar,
no sé si la tornaré a trobar,
però el record d'una bona amistat,
sempre en el cor ha de perdurar.

Ona Mallafré Latorre
1r A ESO

QUE BONIC SERIA

No era un dia diferent. El sol va sortir com sempre, els seus raigs entraven per les esclotxes de la persiana i em feien tancar els ulls. Tot d'una vaig pensar: que bonic seria, que tothom veiés en aquest món.

Vaig sortir de casa camí de l'escola, i a mig camí vaig veure uns homes buscant a la brossa. Tot d'una vaig pensar: que bonic seria, que hi hagués una major igualtat econòmica en aquest món.

Al pati, a l'hora d'esbarjo, vaig veure com dos companys discutien. Tot d'una vaig pensar: que bonic seria, que tothom respectéssim les altres persones.

Sortint de l'escola em vaig fixar amb unes dones musulmanes, jugant amb els seus fills i tot d'una vaig pensar: que bonic seria, que tothom respectés les diferències religioses.

A la nit, mirant la televisió, em vaig adonar que a les notícies es parlava de guerres, desastres naturals, fam..... i de sobte, vaig pensar: que bonic seria, que tothom en aquest món no patís cap desgràcia.

I de sobte, vaig despertar. Els rajos del sol penetraven suaument per la finestra i vaig pensar: que bonic seria!

Marina Pérez Domínguez
1r B ESO

SANT JORDI

En un poble llunyà
un drac hi vivia
tanta gana sempre tenia,
que un nen del poble cada dia es cruspia.

Un dia a la filla del rei li tocà
i al poble el rei suplicà
totes les meves riqueses tindreu
perquè la meva filla no em prengueu.

La gent del poble li digué;
nosaltres les nostres filles hem donat
i vós la vostra filla haureu de donar
ja podeu, ja, suplicar.

La filla agafaren
i a la cova del drac la portaren
el drac de la cova sortí
i la princesa féu atemorir.

Sant Jordi prompte sortí
a defensar la princesa
amb el drac ferotgement lluità
fins que el va poder matar.

De la sang del drac
un gran roser va sorgir
Sant Jordi una en collí
i a la princesa donà.

Un petó a la princesa donà
i tot seguit marxà
la princesa sempre l'esperà
però ell mai més no va tornar.

Roger Vives Guasch
1r B ESO

EL MILLOR DIA DE LA MEVA VIDA

No sabia com li havia de dir,
era com si un monstre m'anés a cruspí,
cada cop que ho intentava
un nus a l'estómac se'm tancava.
Aquell dia em vaig atrevir
i amb molt de valor ho vaig dir.

Ella va contestar que s'ho pensaria
i que l'endemà m'ho diria.
L'endemà va arribar
i al parc ens vam trobar.

Ella al principi no sabia què dir,
Però n'hi va haver prou amb un sí.
Els dos ens vam apropar
i el primer petó va arribar.
Ens vam agafar de la mà
i a sopar vam anar.

Els dos el mateix vam menjar.
En acabar de sopar
a casa la vaig portar
i allà ens vam acomiadar.
Aquella nit no vaig poder dormir,
Havia estat un dia que no podré oblidar.

Adrià Estil les Cano
2n A ESO

SANT JORDI I EL DRAC

Tot va començar
quan el drac va arribar.
La gent espantada
ofrenes li donava,
fins que s'acabaren
i la princesa li lliuraren.

Molts cavallers venien
i sense cap triomf morien.
El rei trist estava
fins que ell va fer l'arribada.
Tots cridaven Sant Jordi
el seu nom llegendari.

Sant Jordi amb el drac s'enfrontà
i una llança el travessà.
De la sang del pit
un roser nasqué ben florit.

La rosa més bella
va triar per a ella.
La princesa l'olorà
i el cavaller se'n va anar.

Andreu Miquel García
2n A ESO

SENSACIONS

La nit fosca, el dia clar.
Tot té un contrari,
Però mai no hi ha res clar.

Sento amor, sento odi.
Tot són sentiments
Bruts de sodi.

La valentia i la por,
Dos antònims,
Que tenen raó.

Tinc esperances de fer el bo,
Però a mi em pot la por.

La vida és curta,
dura dos dies,
ho diuen els que els queden pocs dies.

No em vull fer gran,
però cada cop
hi sóc més a prop.

El passat se'n va
I em deixa allà.

Natàlia Vallvé Martínez
2n B ESO

NIT DE SANT JORDI

Era una nit fosca. Hi havia lluna plena, se sentia la remor de les fulles dels arbres. Des de la meva habitació, vaig sentir les campanades. Tocaven les dotze. Mitjanit. Feia hores que mirava el sostre de la meva habitació, intentant descobrir si existia el noi perfecte. Aquell valent cavaller que va salvar la donzella de les urpes del drac.

Si no hi ha príncep perfecte, hi ha donzella?

Després de donar-hi molts tombs em vaig aixecar. A poc a poc, camí de la finestra vaig contemplar els petits estels brillants que podia veure a través de la cortina. Se m'ompliren els ulls de llàgrimes, notava com baixaven per la galta, suaument.

Vaig voler tornar al llit però, abans d'arribar-hi, un petit soroll em va fer girar i vaig observar una figura estranya. Vaig apartar la cortina, vaig obrir la finestra. Hi havia una rosa vermella i una nota: sento el retard, bella donzella.

Clara Lagota Morales
2n B ESO

PER A LA MEVA MARE

Qui és aquella donzella pura
que em demostra el seu amor?
Ja ho va demostrar quan vaig néixer
i tota la vida amb el cor.

Ella em vigila, ella em cuida
quasi sempre amb comprensió;
i que és el que rep a canvi?
Qui ho sap? Perquè jo no.

Sempre espera una carícia,
sempre espera un petó
sempre espera un ... "jo t'estimo"
perquè sempre em demostra estimació

Ja recordo qui és la noia
em somriu i m'abraça fort,
només pot ser la meva mare
qui m'estima de debò.

Mare, jo també t'estimo!
t'ho he demostrat poc a poc
i espero que els meus fills m'estimin
tant com t'estimo jo.

Sandra López Pérez
3r A ESO

SANT JORDI

La pluja queia sobre un regne llunyà. La princesa estava trista mirant des de la finestra la fosca cova que es veia sota les gotes d'aigua. El sorteig de la nit passada l'havia deixat trastocada. Un ferotge drac l'amenaçava cada dia, i una jove del regne li feia de menú. Resignada, va dir el que li semblava, l'últim adéu a la seva habitació, i posant-se una petita capa per abric, es va encaminar cap a l'abisme que li suposava enfrontar-se a la mort cara a cara.

Ja s'apropava la fi. Podia veure les esmolades dents que li somreien d'entre la foscor, i els rajolins de fum que sortien del nas de la fera.

Es va parar just davant del drac, i va deixar caure la capa. Es tapà els ulls amb les mans, no volent veure el que l'esperava. Un crit esfereïdor la va fer tremolar i va baixar una mica les mans per veure

una escena sorprenent. Un cavaller desconegut començava una lluita amb la fera amenaçant amb l'única defensa d'una llança.

La princesa es va apartar agafant el cavall del guerrer, i deixant pas als xocs d'urpes i espases.

Un toc final va fer acabar la lluita. La llança va topar amb el cor del drac i la sang que començava a caure per la panxa no parava.

El drac va caure, fent cruixir la terra. La pluja va parar de mullar el paisatge, i uns rajos de sol van començar a il·luminar el lloc. Del pit del drac va començar a brotar una fulla verda, i a poc a poc va sortir una rosa vermella. El cavaller la va agafar i li va donar a la jove, a la vegada que s'encaminaven cap al castell. Qui era ell? Sant Jordi, cavaller.

Carla Sambola Garcés
3r A ESO

PER UN PETÓ

Per 1 petó teu
 2 carícies et donaria,
 3 abraçades que et demostressin
 4 vegades la meva alegria, i en la
 5a simfonia dels meus
 6 pensaments les
 7 lletres d'un "t'estimo" et diria
 8 vegades perquè
 9 cops per tu visc i
 10 vegades per tu moro.

Nayara Moreno Gómez
3r B ESO

LA FESTA ÉS AL CARRER

Xanquers, grallers, gegants...
Al carrer és la festa,
Comença la cercavila,
I els nens comencen a riure,
els xanquers tirant confeti,
i els gegantons ballant estant,
al carrer és la festa,
sempre que faci bon sol...
A la nit comença una altra festa,
però aquesta és diferent,
diables, dracs, Llucifer...
Tots tiren foc al carrer,
aquesta és la millor,
de les festes de carrer!

Ivan Abellà Serrano
3r B ESO

PER QUÈ SÓM AQUÍ?

Al llarg de la nostra vida ens anem preguntant coses i la majoria de vegades no hi trobem cap resposta. Per exemple: Quin és el sentit de la vida? Crec que ningú no sabria respondre a aquesta qüestió amb certesa, ja que no se sap ben bé quin és. Per a mi el sentit de la vida és intentar assolir la màxima felicitat durant tot el nostre trajecte. I quina és la felicitat? Doncs bé, se suposa que les coses que ens fan riure, que sentim, que volem aturar el temps Aconseguir una cosa que fa molt de temps que desitgem... que ens diguin què fem bé, però alhora tenir confiança amb una persona per saber què fem malament, encara que no ens sembli tan atractiu.... Passar bons moments amb els amics, ja que, els bons i amb els que pots confiar escassegen. Tenir la seguretat que algú ens estima realment, és tal cosa que ens omple de felicitat fins a tal punt difícil de descriure. Però si fos per nosaltres, la vida seria plena de desitjos, la majoria quasi

impossibles. Llavors, quina és la solució? Doncs apreciar els nostres millors moments viscuts i exprimir-los al màxim per tal que els dolents no semblin tan negatius. Perquè vivim en una societat injusta i desordenada plena d'obstacles molt durs, per aquest motiu ens hem d'esforçar al màxim nosaltres mateixos, perquè a la fi, el que més val, és creure en un mateix i ser feliç.

Alba Rutigliano Güell
4t A ESO

AVI

Avi, ja no hi ets, i és tan difícil no tenir-te aquí. Tots aquells moments amb tu, des de petit a l'hort, em deies: fa calor, ves a la piscina. Cada estiu amb tu a la masia els millors de la meva vida.

El Nadal, cada Nadal jo, el més petit, els regals per a mi, tots els petons per a mi. Quan m'aixecaves als matins per anar al col·le. Quan els dimecres anàvem a comprar plegats per fer planter i al dia següent a la masia a plantar, encara recordo el primer dia que m'hi vas portar, llaurar el tros, engegar el generador, cada dia aprenia coses al teu costat, tots aquells moments no tornaran, ara ja no ets aquí, des del dia 17 tot això s'ha acabat per a mi. Avi t'estimo.

Elio Cuenca Sánchez
4t A ESO

UN DIA ESPECIAL

Com en un dia tan especial,
Pots dir que ja tot tant se val?
Com en un dia com aquest,
Pots sentir-te tan molest?

Tant et costa estar bé
Amb la persona que et convé?
Tant et costa ser feliç?
Tant et costa creure que això es complís?

Estima'm com mai ningú no m'ha estimat,
recorda'm com mai ningú no m'ha recordat,
abraça'm com mai ningú no m'ha abraçat,
i dona'm tot allò que ningú mai no m'ha donat.

Ets una persona molt especial,
i per a mi ets essencial.
Per a la meva vida ets fenomenal,
ja que tu mai no em fas cap mal.

M'agradaria poder entendre't...
M'agradaria no perdre't...

Tamara Duran Cuenca
4t B ESO

23 D'ABRIL

Encara tinc la sensació d'estupor al cos... Avui és 23 d'abril, i fa un any que ens vam veure per última vegada.

Recordo exactament aquell dia com si fos avui mateix. L'olor de les roses, el tacte dels llibres, el murmuri de la gent, i el color brillant dels teus ulls.

A les nou del vespre només quedaven les sobres d'una tarda, sens dubte, perfecta. El que més m'agrada de dies com aquell és que l'emoció que l'estiu s'apropa envaeix la gent, que sembla que desperti després del llarg hivern. Les samarretes de màniga curta, els gelats... tot va apareixent lentament deixant apartats els guants, els grans abrics, i les ganes de quedar-se a casa.

Vam sortir al carrer, a fer un tomb per les parades que les botigues de llibres organitzen cada any. Llavors, et vaig veure. Vaig veure els teus ulls, encisadors, i la teva mirada, que encara avui em persegueix en somnis.

Ha passat un any, i tinc l'esperança de tornar-te a veure, un cop més.

Mireia Victòrio Sierra
4t B ESO